

mange Lejligheder vil kunne yde nødvendig Raad og Vejledning for Bestyrelsen.

§ 3 omhandler Spørgsmaalet om Bestyrelsens Ret til at modtage Renter og Afdrag m. m. Derimod indeholder § 3 ingen Bestemmelse om at udbetale Renter til Sparerne. Jeg beklager, at Forslaget ikke indeholder nogen Bestemmelse derom, idet det jo er sikkert, at mange af Sparerne, navnlig de, som have hele deres Kapital indestaaende i Sparekassen, og som skulle leve af Renterne, blive afskaarne fra at hæve dem. Jeg beklager, at Forholdene ikke tillade, at Renteudbetaling kan finde Sted, men jeg overser ingenlunde de Vanskeligheder, der vilde være forbundne dermed, idet det jo vilde være temmelig nødvendigt, for saa vidt Renteudbetaling skulde finde Sted, at aabne alle Kontordagene omkring paa Sjælland. Dette at aabne alle Kontordage omkring paa Sjælland for at foretage Renteudbetalinger osv. er naturligvis under de nuværende Forhold forbundet med store Vanskeligheder. Jeg vilde have sat Pris paa, om det havde kunnet lade sig gøre, men efter Forhandlingerne i det andet Ting er der ingen Udsigt til at naa til en Ordning paa dette Punkt. Sparerne ville som Følge deraf være henviste til at gøre Laan paa deres Kontrabøger, hvad jeg haaber, andre Pengeinstitutter ville stille sig velvilligt til, for at Sparernes Besværligheder ikke skulle blive større end nødvendigt.

Der er et andet Spørgsmaal, jeg gerne vil berøre under Omtalen af § 3. Bestyrelsen maa efter Lovforslaget kun afholde Sparekassens løbende Udgifter, altsaa Lønninger til Personalet, Udgifter til Lys og Varme osv. Men deraf følger efter min Opfattelse som noget aldeles givet, at ingen med Rette kan gøre Kontrakrav gældende overfor Sparekassen. Jeg skal nævne et Eksempel. Naar Debitorerne nu til Terminen komme og skulle betale Renter, kan det meget vel tænkes, at en af dem har Kontrabog med Sparekassen, og at han som Følge deraf gør Krav paa at faa sine Renter og muligvis Afdrag afskrevne paa sit Tilgodehavende. Men efter Lovforslagets Bestemmelser gaar jeg ud fra, at en saadan Ret vil vedkommende ikke kunne gøre Krav paa at have. Han vil ikke kunne gøre Kontrakrav gældende i Betragtning af, at Lovforslaget forbyder Bestyrelsen at afholde den Slags Udgifter. Jeg gaar ud fra, at dette Krav er helt udelukket, men jeg vil dog gerne benytte Lejligheden til at anmode den

højtærede Indenrigsminister om at udtale sig om dette Punkt, for at det kan foreligge saa klart som muligt.

Hvad angaar § 4, der gaar ud paa at hindre en Handel med Sparekassebøger, hvorved Folk eventuelt senere skulde kunne gøre Kontrakrav gældende, da er det en Bestemmelse, jeg fuldt ud kan slutte mig til og meget kan anbefale.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme. Men før jeg slutter, har jeg en personlig Bemærkning at gøre. Jeg ser i Dag et Par Blade udtale Forundring over, at jeg har kunnet ønske at udtale mig her om det foreliggende midlertidige Lovforslag. Jeg forstaaer ikke denne Forundring, idet jeg tror, at alle let ville kunne forstaa, at jeg som Medlem af Bestyrelsen for Sparekassen har den allerstørste Interesse i at bidrage til om muligt at hindre, at den kommer under Konkursbehandling eller gaar fallit. Jeg er stærkt interesseret i dette Spørgsmaal, og af Interesse for Sagen har jeg ønsket her ved denne Lejlighed at sige et Par Ord. Det er jo kun en rent midlertidig Foranstaltning, det her drejer sig om. Og for at undgaa Misforstaaelser skal jeg gøre opmærksom paa, at naar de endelige Lovforslag komme til Forhandling her, saa ønsker jeg ikke at deltage i Forhandlingen, og jeg skal begrunde hvorfor. Disse eventuelle Lovforslag, der forhaabentlig ville komme frem, ville jo indeholde Bestemmelser om Støtte eller muligvis Tilskud fra Statens Side, og derved bliver jeg for mit personlige Vedkommende meget stærkt interesseret rent økonomisk i disse Spørgsmaal, idet jeg staaer som en af Sparekassens større Indskydere. Det vil derfor let kunne forstaaes, at naar Spørgsmaalet om Hjælp fra Staten til Sparekassen og derigennem til Indskyderne kommer for, ønsker jeg af den Grund, jeg her har fremført, ikke at deltage i Forhandlingerne. Det foreliggende Forslag berører derimod slet ikke dette Spørgsmaal, men kun Spørgsmaalet om at skaffe Tid, for at den nødvendige Forhandling kan finde Sted, for om muligt at redde adskilligt vedrørende denne Sag og for om muligt at bidrage til, at Tabet ikke skal blive større end højst nødvendigt.

Borghjerg: Den sidste ærede Taler udtalte sin Beklagelse over, at et Par Blade havde forundret sig over, at han vilde optræde som Ordfører her, og erklærede, at han heller ikke vilde gøre det,